

**РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ
«ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ
ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ»
КАНДИДАТА ФІЛОСОФСЬКИХ НАУК, ПРОФЕСОРА
В.Д. ГВОЗДЕЦЬКОГО**

Монографія В.Д. Гвоздецького «Організаційно-правові засади запобігання і протидії корупції в Україні» є однією із перших наукових праць в Україні, у якій здійснено теоретичне обґрунтування організаційно-правових засад запобігання і протидії корупції з урахуванням прийняття і набуття чинності нового антикорупційного законодавства України від 7 квітня 2011 року «Про засади запобігання і протидії корупції» та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення».

Монографія висвітлює історичні та правові підходи до поняття корупції, причини виникнення, існування та розвиток її в різні епохи. Автор охоплює низку теоретичних, методологічних та практичних заходів, наукове опрацювання яких дозволяє розробити цілісну систему організаційно-правових засад запобігання і протидії корупції в Україні.

Монографія складається з передмови, вступу, п'яти розділів, висновків, списку використаних джерел.

Перший розділ – «Концептуальні, історичні та правові підходи до поняття корупції». У цьому розділі автор розглядає поняття, витоки, соціально-правовий зміст і сутність корупції, концентрує увагу на особливостях природи людини, всебічно враховуючи різноманітність її рис, характерів і якісних ознак.

У другому розділі: «Методологічні засади у сфері запобігання і протидії корупції в Україні» автор аналізує теоретичні концепції запобігання і протидії корупції, застосовуючи функціонально-теоретичний, структурно-теоретичний та інші наукові методи дослідження.

Третій розділ монографії присвячено організаційно-правовим засадам практичних дій держави щодо запобігання і протидії корупції. Автор аналізує основні причини виникнення та розвитку корупції в Україні періоду незалежності. Здійснивши історичний експеримент у джерела сучасної корупції в Україні, автор приходить до висновку, що вона породжена взаємодією, комплексом явищ, що лежать в чотирьох сферах життя колишнього суспільства, складовою частиною якого була Україна: економічній, соціальній, політичній і духовній. Тобто корупція в Україні – наслідок тієї суспільної системи, де простежувалось абсолютне злиття держави, політики, ідеології, індивіда в єдину тотальну владну цілісність.

У четвертому розділі монографії досліджується адміністративно-правова діяльність суб'єктів, які здійснюють заходи щодо запобігання і протидії корупції в Україні. Автор аналізує структуру законодавчо визначених суб'єктів, які здійснюють заходи щодо запобігання і протидії корупції, та об'єднує їх у сім груп, визначивши серед них: тих, які здійснюють такі заходи в межах повноважень, визначених Конституцією; які здійснюють спрямування і координацію роботи органів виконавчої влади щодо запобігання і протидії корупції відповідно до Конституції та законів України, актів Президента України; спеціально уповноважені суб'єкти, які безпосередньо здійснюють у межах своєї компетенції заходи щодо виявлення, припинення та розслідування корупційних правопорушень – спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції та інші, – і вносить пропозицію щодо її вдосконалення.

П'ятий розділ монографії присвячено напрямам вдосконалення адміністративно-правового механізму запобігання і протидії корупції. Автор пропонує шляхи вдосконалення практичної діяльності спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції, в тому числі – реформування спеціальних підрозділів МВС і СБУ, а також органів прокуратури.

Водночас у монографії аналізується міжнародний досвід запобігання і протидії корупції та розглядаються можливості його впровадження в Україні.

Визначальною рисою теоретичних та методологічних розробок автора є те, що він, проаналізувавши близько п'ятисот джерел, аргументовано доводить нагальну необхідність активної законотворчої роботи у сфері запобігання і протидії корупції у нашій країні.

Монографічне дослідження відповідає вимогам до таких видань, і може бути рекомендовано до друку.

Доктор юридичних наук, професор **О.І. Остапенко**

«08» квітня 2012 року